

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kom, lader os bygge

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kom, lader os bygge", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid67093.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 27 .

Kom, lader os bygge
Paa *Slette* en Stad,
Med Mure fuldtykke,
Med Huse paa Rad,
Og lad, som Høibaarne,
Os Blokke paa Blokke,
Som Bølger ei rokke,
Til Himlen optaarne,
Os til et udødeligt Navn!

91

Saa mæled de Jetter,
Fuld stolte i Hu,
Paa *Babylons Sletter*,
En Udørken nu!
Af Stenene strøgne
I Tegl-Ovne bagte,
Med Liim sammenlagte,
I Dagene søgne,
Sig hæved og Taarnet paa Trods

Men Herren i Himlen,
Som ene er stærk,
Nedfoer over *Vrimlen*,
At syne det *Værk*,
Da Forskiel Han skabde
Paa Menneske-Mæle,
Paa Ord som paa Sjæle,
De Fatningen tabde,
Adspredtes som Avner i Blæst.

Kom, lader os bygge
Paa *Bjerget* en Stad,
Med Mure fuldtykke,
Og Huse paa Rad,
Og lad, som Høibaarne,
Os Blokke paa Blokke,
Som Bølger ei rokke,
Til Himlen optaarne,
Os til et udødeligt Navn!

Saa mæled *de Trende* ,
Som evig gjør Eet,
Og Magt har i Hænde
Til mere end Det;
Den Stad uden Mage,
Af levende Stene,
92 Som frit sig forene,
Paa hellige Dage,
Opbygges med Kiærligheds Kalk!

Ja, Kiærligheds-Aanden,
Som Alting formaaer,
Det gjør efterhaanden,
Som godt Han forstaaer;
Den store Sprog-Mester,
I Ildtunge-Flammen,
Igien smelter sammen,
Med Bisper og Præster,

Som Sjæle saa Munde paa Jord!

Vel Helvedes-Hunden,
Den Død-Bider stærk,
Opfoer fra Afgrunden,
At spille Guds Værk,
Han ærlig forsøgte,
Hvad Splid og hvad Trætte
Kan dertil udrette,
Og tit gik det Rygte,
Guds Stad sank i Aske og Gruus!

Men Staden paa Bjerget,
Som Aanden har bygt,
Ubrændt og uhærged,
Derpaa lider trygt,
Gud raader for Lykken,
Saa mødes skal Byen
Med Herren i Skyen,
Kun Skinnen og Skyggen
Kan falde i Dødbider-Haand.

Naar Paver og Præster,
Med Rør og med Straa,
93 Den store Byg-Mester
Vil tjene paa Skraa,
Da Aanden bedrøves,
Da bygges til Flammen
Og Fiendernes Gammen,
Da Værktøiet sløves,
Og Navnet forhaanes paa Jord;

Dog deres er Skaden,
Hvem Skylden er paa,
Thi Taarnet og Staden
Urokkelig staae!
Hvad *Aanden* udretter,
Kan aldrig forsvinde
Undtagen for Blinde,
Det selv sig fortsætter,
Og vist kroner Herren sit Værk!